

4. 10. 2015, 10:00, Krefeld, Nemecko

„Pamätajte na predošlé veci, dávne od veku, že Ja som silný Bôh, a nie je viacej nijakého Boha, ani nieto podobného Mne, ktorý oznamujem od počiatku to, čo bude na koniec, a od pradávna veci, ktoré sa ešte nestali, ktorý hovorím: Moja rada stojí, a činím všetko, čo sa mi len líbi.“ [Izaiáš 46:9-10]

Sme zo srdca vďační aj za všetky jazyky. Vedel som, že portugalcina a španielčina sú príbuzné jazyky a majú asi 65 % spoločného, ale to, že brat Miskys môže tak bezchybne prekladať, je jednoducho krásne. Pánu buď vďaka. Skutočne máme mnoho dôvodov Bohu len ďakovať za to, čo učinil.

Zo srdca dnes všetkých vítame. Máme tu bratov a sestry z Fínska, Švédska, Ottawy, Johannesburgu, Kapského Mesta a sme tu zhromaždení z mnohých iných národov a jazykov, aby sme počuli Božie sväté Slovo a nechali sa pripraviť na slávny návrat nášho Pána.

[pozdravy]

Všetko sú to naši bratia, naši súrodenci v Pánovi, ktorí sú s nami spojení, a skutočne stále môžeme povedať: Slovo Pánovo dosahuje končiny zeme. Ak uvažujme o tom, že v 172 krajinách sa pripoja skupiny veriacich, aby počuli Slovo tejto hodiny, tak je to jednoducho pramocné. To, čo pred rokmi ešte nebolo možné, to dnes možné je. A tak sa skutočne plní, že zvesť – nie zvestovateľ – ale zvesť je prinášaná a predchádza návratu Pána.

Bratia a sestry, hovorím to skutočne s veľkou vnútornou bolesťou: Ak hľadáme na ten mylný vývoj vo všetkých spoločenských, tak to bolí. Ak však hľadáme na vývoj medzi tými, ktorí sa odvolávajú na brata Branhamu, tak je tá bolesť jednoducho neznesiteľná. Dnes som len nakrátko nahliadol na 19 kapitol v tej ich knihe, kde nadpis jednej kapitoly znie: „Viac ako len prorok“ [odkaz na Matúša 11:9]. A v tejto kapitole je potom prorok stále viac a viac vyvyšovaný. Stačí v Písme čítať len o dva verše ďalej, kde je napísané: „...**ten, kto je menší v nebeskom kráľovstve, je väčší ako on.**“ [Matúš 11:11] Pýtam sa sám seba, prečo títo bratia, ktorí vytvárajú kult človeka, nečítajú trošičku ďalej, aby vedeli, ako to treba zaradiť? U Lukáša 16:16 stojí napísané, že Zákon a proroci boli po Jána a odvtedy sa zvestuje Božie kráľovstvo. A Ján tým svoje kázanie začal: „**Čiňte pokánie! Lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.**“ [Matúš 3:2] O letniciach sa predsa nebesia otvorili, nebeské kráľovstvo zostúpilo

a Cirkev bola založená – bol učinенý začiatok. Ak nám Pán z milosti v tomto čase zjavuje Svoje Slovo a otvára naše porozumenie pre všetko, čo sa hovorí a učí, tak je to zvláštna milosť.

Dovoľte mi pokojne povedať: Po vzkriesení Pán okolo seba zhromaždil Svojich učeníkov, nie ľud, ale Svojich učeníkov, Svojich nasledovníkov, ktorí Ho videli po Jeho vzkriesení, tých zvolal dohromady a im oznámil všetko, čo je napísané v Mojžišovi, prorokoch a žalmoch, a im otvoril porozumenie pre Písmo.

Ako je to dnes? Ten povstálý Pán zhromažďuje Svoj ľud, tých, ktorým sa zjavil ako ten povstálý, ako ten prítomný, ako ten, ktorý putuje uprostred siedmich zlatých svietnikov, a Jemu samotnému náleží všetka česť a všetka sláva.

A mimochodom, o Jánovi Krstiteľovi stojí obzvlášť u Lukáša 1 priamo povedané to, čo bolo veľmi dôležité vtedy a je dôležité ešte aj dnes pre nás. Dovoľte mi to stručne zmieniť, predtým, ako vojdeme do preberania Slova. Prosím, cíťte sa všetci dobre, i všetci tí, ktorí sa pripojili, nech cítia prítomnosť Božiu a vedia, že Pán Svoj ľud zhromažďuje, aby s nami hovoril a aby nám skrze Ducha zjavil všetko, čo je napísané u Mojžiša, v žalmoch, v prorokoch a v Novom zákone, a tiež to, čo brat Branham priniesol vo svojich kázaniach, a aby nás zaviedol do všetkej pravdy.

Tu, u Lukáša 1:67 stojí: **„A Zachariáš, jeho otec, bol razom naplnený Svätým Duchom a prorokoval: Požehnaný Pán Bôh Izraelov, že navštívil a učinil vykúpenie Svojomu ľudu...“** – od samého začiatku to ide k jadru. Poslovia sú pripravovatelia cesty a tí, ktorí nám ju ukazujú. My však nezostávame stáť pri človeku, ktorý nám ukazuje cestu, my vidíme smer a smieme nasledovať Pána. Vo verši 70 stojí napísané: **„Ako hovoril skrze ústa Svojich svätých prorokov od veku...“** Ako sme počuli už v úvodnom Slove: Ak Boh Svoju radu naplánoval, tak ju aj vykoná. Nahliadli sme do lexikóna a napr. tam, kde je u nás v ev. Jána 1:1 napísané, že na počiatku bolo slovo, tam v hebrejskom texte stojí: **„Na počiatku bolo dabar.“** A slovo dabar má dvojitý význam – na jednej strane význam „slovo“ a na druhej „príkaz“. Toto Slovo je zároveň príkazom a vedie k naplneniu toho, čo bolo skrze Slovo príkazom vyslovené. A musí sa to stať, pretože to Boh tak povedal.

Ďalej čítame vo verši 72: **„...aby učinil milosrdenstvo našim otcom a rozpamätal sa na Svoju svätú zmluvu“** – teda nie

ktovieaké pozdvihujúce sa myšlienky, ale Božie myšlienky, ktoré vystihnú jadro – že sa jedná o uzavretie Zmluvy.

Vo verši 76 stojí to, čo sa vzťahuje na Jána Krstiteľa:

„A ty, dieťaťko, budeš sa volať prorokom Najvyššieho, lebo pôjdeš pred tvárou Pánovou pripraviť Jeho cesty.“

A teraz príde ten hlavný výrok – vo verši 77:

„...dať Jeho ľudu známosť spasenia...“ V žiadnom inom mene nie je spása a žiadne iné meno nie je ľuďom dané, v ktorom by mohli byť spasení, okrem mena nášho milovaného Pána Ježiša Krista [Skutky 4:12].

Ešte raz verš 77: **„...dať Jeho ľudu známosť spasenia...“** Nie všetkým ľuďom, ale Jeho ľudu! Ako to bolo s Mojžišom? **„Prepusti môj ľud!“** [2. Mojžišova 5:1] Prepusti môj ľud!

Takže: **„...dať Jeho ľudu známosť spasenia záležajúceho v odpustení ich hriechov.“** Tak to začína. Odpustenie, zmierenie, milosť a spása! Nie pomimo Boha hovoriť alebo myslieť, ale vrátiť sa k jadrú – dať Svoju ľudu poznanie spásy v odpustení ich hriechov.

Čo stojí napísané v Lukášovi 24:47?

„...musí byť kázané v Jeho mene pokánie a odpustenie hriechov medzi všetkými národmi...“!

Čo bolo povedané v prvom kázaní? [Skutky 2:38] Tým to začína, bratia a sestry! Tak, ako náš pozemský život začína narodením, tak znovuzrozením začína náš duchovný život. Ale predtým, ako môžeme prežiť znovuzrodenie, musíme z milosti prijať zmierenie a odpustenie a Pánu ďakovať za to, že On za nás na kríži Golgoty preliat Svoju drahú krv, tú drahú krv Novej Zmluvy, a daroval nám odpustenie a zmierenie, ktoré môžeme vo viere prijať a uchopiť.

A ako ďalšie potom prichádza znovuzrodenie skrze živé a večne zostávajúce Božie Slovo. Kolkokrát to máme ešte povedať? Pre každé narodenie je potrebné semeno a semeno je Božie Slovo. Tak to stojí v Lukášovi 8:11. A potom nastáva znovuzrodenie z večne zostávajúceho semena Božieho Slova. Preto je zvestovanie Božieho Slova z milosti na prvom mieste a patrí to dohromady: zmierenie, odpustenie, znovuzrodenie a nový život, ktorý nám Boh z milosti daroval.

Takže nielen hovoriť o pripravovateľovi cesty, ale počuť zvestí! Jedná sa o to jadro! Dnes sa nejedná o to, čo Ján Krstiteľ jedol alebo pil, vôbec sa predsa nejedná o to, ako bol oblečený... Je mi úplne jedno,

či jedol kobyľky a divoký med, či mal na sebe ľaviu srst', a rovnako jedno mi je, či mal brat Branham na sebe poľovnícke oblečenie – jedná sa o zvesť, jedná sa o jadro, jedná sa o Božie Slovo, o plnú spásu, ktorú nám Boh daroval!

Preto ponechávame všetko, čo patrí k pozemskému úseku, tam, kde to patrí, a sme Bohu vďační za zvesť – za jadro.

„...dať Jeho ľudu známosť spásy v odpustení ich hriechov.“

Bratia a sestry. A potom, ako už bolo zdôraznené: **nový život!** Znovuzrodení k živej nádeji, v sile vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych! [1. Petra 1:3] Tá istá Božia moc, ktorá pozdvihla z mŕtvych nášho Pána a Spasiteľa, je tá istá Božia moc, ktorou sme znovuzrodení ku živej nádeji a ustanovení za Božích synov a dcéry.

Ale potom, bratia a sestry, musíme byť všetci poctiví, skutočne všetci a čítať aj to, čo zvestoval napríklad Pavol – čo musíme odložiť. Niekedy to trošku bolí, ale je lepšie, ak nás to tu bolí a necháme sa opraviť a napraviť, ako by nás Boh nechal ísť takých, akí sme. Preto stojí napísané v 1. Korintským 6 od verša 9:

„Alebo či nevíete, že nespravodliví nezdedia kráľovstva Božieho? Nemýľte sa, ani smilníci ani modlári ani cudzoložníci ani mäkci [podľa nem. prekladu: „zženštilí“] ani samcoložníci ani zlodeji ani lakomci ani opilci ani nadávači ani dráči nezdedia kráľovstva Božieho.“

Musí byť povedané, že ten, kto uveril, musí odložiť starého človeka! Musí starého človeka odložiť!

Aj keď sme nahliadli do nášho času, videli sme prípady toho, čo sa deje: muž s mužom a žena so ženou – pre nás je to potvrdenie toho, čo povedal náš Pán:

„...toho dňa, ktorého vyšiel Lot zo Sodomy ... tak iste bude aj toho dňa, ktorého sa zjaví Syn človeka.“ [Lukáš 17:30]

Ale tu je nebesia vzdialený rozdiel! To jedno je stav v Sodome a to druhé je Abrahám a vyvolená skupina, ktorá v Sodome vôbec nebola, ale boli pre seba vyvolení. Tak i dnes môžu v Sodome všetci konať to, čo konajú, ale v Božej Cirkvi platí Slovo Pána.

Hovorím to ešte raz: Musíme odložiť starého človeka! Nie je nič platné hovoriť: „Verím zvesť“ a žiť ďalej starý život! To nejde!

„Hľa, Ja činím všetko nové.“ [Zjavenie 21:5]

„...ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením; drevne pomínulo, hľa, všetko je nové.“ [2. Korinťanom 5:17]

Čo sa toho týka, povedal Pavol viaceru vecí aj v liste Efezským 4:17:

„To teda hovorím a osvedčujem v Pánovi, aby ste vy už viac nechodili, ako aj ostatní pohania chodia, v márnosti svojej mysle...“

Tu leží zdôraznenie na vážnom napomenutí, ktoré je potrebné, aby sme dosiahli cieľ a aby sme nasledovanie nášho Pána brali vážne a vedeli, že nás Boh určil k tomu, byť s Ním v sláve. Potom to pokračuje ďalej až ku veršu 22 a 23 [podľa nem. prekladu]:

„...totiž že musíte zložiť podľa drevného spôsobu žitia vo vás vládnuvšieho starého človeka...“

Presne ako je napísané: **„Musíte sa znovuzrodiť.“** [Ján 3:7]

Tak isto stojí napísané:

„...totiž že musíte zložiť podľa drevného spôsobu žitia vo vás vládnuvšieho starého človeka, rušiaceho sa v klamných žiadostiach...“

Verš 23: **„...a obnoví sa v najhlbšom vnútri svojho duchovného života a obliecť si nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti, čistote a pravde.“**

Tu sme vzatí do školy nebeského kráľovstva a poučovaní, je nám povedané, s čím pred Bohom nemôžeme obstať a že musíme odložiť starého človeka so všetkým a byť plne obnovení skrze Božieho Ducha. Semeno je však Slovo Božie. Boh nestavia niečo nového na staré, ale hovorí: **„Ja činím všetko nové.“** On nám chce z milosti darovať nové srdce, nového ducha a nový život [Ezechiel 36:26]. A ako často sme to teraz povedali – 3. Mojžišova 17:11 – život je v krvi, a preto náš Spasiteľ preliat Svoju krv, obetoval za nás Svoj svätý život, aby krvou vykúpený zástup obdržal Boží život na znovuzrodenie k živej nádeji skrze moc vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych.

Potom je ďalej vo verši 26 dokonca povedané [podľa nem. prekladu]:

„Ak sa hneváte, tak pri tom nehrešte; slnko nech nezapadá nad vašim rozhnevaním sa ani nedávajte miesta diabľovi.“

Pavol musel vysloviť napomenutie, ktoré musíme dnes dávať ďalej – aby sa v našom strede nenašlo žiadne ohováranie. Aj ohovárači sú vylúčení rovnako tak ako všetci ostatní, ktorí neprežili svoje vnútorné obnovenie, preto dnes musí naša modlitba znieť: Milovaný Pane,

počuli sme zvesť hodiny, poznali sme čas a videli znamenia času... Včera sme predsa stručne preberali dokonca aj to, čo je napísané u Ezechiela 38 a 39 a čo sa v tomto čase plní. Nielen to, čo je napísané u Matúša 24, Marka 13 a Lukáša 21, ale tiež to, čo sa stane, keď bude jedna tretina ľudstva zničená. Všetko je v príprave, a preto je zvesť hodiny to najdôležitejšie. Zvesť však neznamená odvolávať sa na proroka. Nie! Zvesť znie: „Späť k Slovu!“, „Späť k začiatku!“, „Späť k Letniciam!“, „Späť k učeníam a pôvodnému základu!“ a „Späť k všetkému, čo bolo na počiatku!“

Aj to brat Branham veľmi zreteľne povedal: Späť k napraveniu znamená byť presadení späť do pôvodného stavu – všetko musí byť opäť tak, ako to bolo vtedy – aj s nami ako jednotlivcami. **Ak má prísť celkové znovunapravenie, tak to musí začať so mnou, s tebou, s každým z nás a musí pokračovať až k naplneniu všetkého toho, čo Boh vo Svojom Slove zasľúbil.**

Aj to sme včera večer čítali z kázania brata Branhama: **To mocné, nadprirodzené pôsobenie, ktoré bolo zjavené v jeho službe, bude v dokonaní z milosti zjavené v Cirkvi. Ale aj teraz musíme všetci prísť k jednote viery a poznania, musíme hovoriť jednou rečou, putovať v Cirkvi živého Boha jedným smerom.** A to zdôrazňujeme stále znovu – 1. Timoteova 3:15:

„Cirkev je stĺpom a základom pravdy...“

Nie stavba zo lží – lož v Cirkvi živého Boha nemá žiadne miesto. Sme preniknutí Božou pravdou, a ako písal apoštol Ján, v našom strede skutočne čistá Božia pravda Slova zostáva naveky – skutočne čistá Božia pravda Slova zostáva v našom strede a v tvojom a mojom srdci.

A aj o tom som musel uvažovať od konca augusta, keď som letel cez Chicago a Houston v Texase do Tusconu, aby som sa zúčastnil na tom pohrebe. Bratia a sestry, znova som si uvedomil, čo všetko sa dialo s odvolaním na proroka, ale ani jeden jedinýkrát s odvolaním na Boha a Božie Slovo. A preto máme pred Božou tvárou svätú povinnosť vziať všetko späť do Písma a len zo Svätého Písma zvestovať celú radu Božiu.

Aby som túto tému priviedol k záveru, v liste Efežanom 4:29 ďalej stojí napísané:

„Nech nevychádza nijaké mrzké slovo z vašich úst, ale ak je nejaké dobré na vzdelanie, práve potrebné, aby dalo milosť tým, ktorí počúvajú.“

Aj ústa musia byť posvätené Bohu, aby sme skutočne hovorili len to, čo má byť povedané. Všetky vtipy a všetko to, čo sa teraz na zemi deje... Teraz nehovorím kvôli sebe, ale ja skutočne nepoznám ani jediný vtip, nepoznám ani jediný a neviem, prečo by som mal nejaký poznať. Bratia a sestry, taktiež ústa, naše mysle, musíme prísť k tomu, ako je to napísané – žeby sme Boha naším srdcom, našou myslou, so všetkým milovali, skutočne zo srdca milovali [Marka 12:30] a aj vo všednom dni žili Bohu posvätený život k Jeho cti.

V posledných veršoch 4. kapitoly máme od verša 30 napomenutie:

„A nezarmucujte Svätého Ducha Božieho, ktorým ste zapečatení ku dňu vykúpenia.“

Toto napomenutie je mimoriadne vážne – dokonca aj keď sme prijali krst a zapečatenie Svätým Duchom, tak musíme dať pozor, aby sme Božieho Ducha nezarmútili, ale boli Božím Duchom vedení do všetkej pravdy, lebo tak stojí napísané, že všetci, ktorí sú vedení Božím Duchom, sú synovia Boží [Rimanom 8:14], to sú deti Božie, a preto musíme všetci vziať toto napomenutie vážne.

Vo verši 31 dokonca stojí [podľa nem. prekladu]:

„Každá horkosť, všetka zlosť a hnev, všetok krik a urážanie [iných] nech je odňaté od vás – úplne celé zlomyseľné správanie.“

Nič už viac nesmie byť nájdené, len to, čo mohol Boh z milosti v nás všetkých vypôsobiť.

A potom, ako je ďalej napísané v poslednom verši:

„Ale si buďte navzájom naproti sebe dobrotiví, ľútostiví, odpúšťajúci si, ako aj Bôh v Kristu odpustil vám.“

Už viac nič nezapočítavať, nič viac nevyčítať, ale odpustiť, aby sme aj my sami obdržali odpustenie [Matúš 6:15].

Ak čítame ďalej, zistíme, že Pavol napomínal a v listoch rôznym zborom prejednával určité témy a aj tu v 5. kapitole stojí ešte raz od verša 3:

„A smilstvo a vôbec akákoľvek nečistota alebo lakomstvo nech sa ani nemenuje medzi vami, ako sa sluší svätým.“

My sme svätí a milovaní – **„Posväť ich vo Svojej pravde!“** [Ján 17:17]. Tak iste, ako sme prijali Božiu pravdu Slova, tak iste sme v tejto Božej pravde posvätení, pretože bez posvätenia nikto Boha neuvidí [Židom 12:14]. Preto tieto vážne napomenutia pokračujú vo verši 5:

„Lebo to viete, že niktorý smilník alebo nečistý alebo lakomec, čo je to isté ako modlár, nemá dedičstva v kráľovstve Krista a Boha.“

Všetko sú to veľmi vážne slová a sme jednoducho vďační, bratia a sestry, že to stojí napísané predtým, ako Pavol hovorí o Cirkvi a o tom, čím ona je a ako bude predstavená – ako je to napísané od verša 27:

„...aby si ju postavil pred Seba slávnu, Cirkev, nemajúcu škvrny alebo vrásky alebo niečoho takého, ale aby bola svätá a bezvadná.“

Pavol musel dať pod vedením Ducha Svätého tieto vážne napomenutia o veciach, ktoré nás z kráľovstva Božieho vylučujú, aby sme do kráľovstva Božieho vošli, zostali v ňom a potom mali účasť na všetkom, čo nám Boh pre tento čas zaslúbil!

V 8. kapitole listu Rimanom máme ešte nádherné Slovo, na ktoré sa odvolával brat Branham, kde je opísaný a nám pred oči postavený úplne iný úsek, totiž skúšky, cez ktoré musíme prejsť, či sa nám to páči alebo nie. A my vzdycháme, ale nie jeden proti druhému, ale proti stavu, v ktorom sa nachádzame, pretože je napísané: **„Nevzdychajte, bratia, druh proti druhovi.“** [Jakuba 5:9] So svojou núdzou, s tým, čo ňa zamestnáva, príd' k Pánovi. Tu, v liste Rimanom 8:19 je napísané:

„Lebo túžobné vyzneranie stvorenstva očakáva zjavenie synov Božích.“

Ak čítame ďalej, tak zistíme, že to súvisí s premenou našich smrteľných tiel. Ale ešte stále sme v tomto smrteľnom tele, ešte musíme to či ono znášať, ešte prichádzajú situácie, v ktorých je pre nás ťažké pochopiť, prečo musíme práve my cez také skúšky prechádzať.

Tu však stojí od verša 20 ďalej napísané:

„Lebo stvorenstvo je podriadené márnosti, a nepodriadilo sa dobrovoľne, ale pre Toho, ktorý ho podriadil, ale v nádeji...“

Ale v nádeji! A potom vo verši 21:

„...že aj samo stvorenstvo bude oslobodené od služby porušenia v slobodu, ktorú budú vlastniť Božie deti v stave oslávenia.“
[podľa nem. prekladu]

Lebo smrteľné telo oblečie nesmrteľnosť [1.Korinťanom 15:54], kde už nikto netrpí, nikto nechodí o barlách, nikto nemusí nariekať, že má

bolesti, a celé stvorenie – ty, ja, my všetci na to čakáme – celé stvorenstvo čaká s nami, aby bolo vykúpené a oslobodené od pominateľnosti – oblečie nesmrteľnosť, do ktorej budeme premiestnení aj my, keď sa Pán vráti a obživí naše smrteľné telá.

Čítajme ešte raz verš 22 a potom verš 23:

„Lebo vieme, že celé stvorenstvo spolu vzdychá a spolu bolesti ako v pôrode až doteraz.“ Dokonca i celé stvorenstvo, všetko, všetci čakajú na to, že sa to stane! A stane sa to! Stane sa to s nami a s celým stvorením. A vo verši 23 [podľa nem. prekladu]:

„No, nie len to, ale aj sami, majúč prvotinu Ducha, aj my sami vzdycháme v sebe, očakávajúč na zjavenie synovstva, totiž vykúpenie svojho tela.“

Je jednoducho pramocné, čo nám Boh vo Svojom večnom spásnom pláne zaslúbil. A my vieme, že aj keď teraz nariekame, pýtame sa: „Môj Bože, prečo, prečo to musí teraz takto byť?“, tak vieme, že potom v rovnakej kapitole čítame, že nám všetko slúži k dobrému, aj keď tomu hneď nerozumieme. V čase vzdychania poznávame, že to nie je tak, ako by to malo byť. Čo mám hovoriť ja? Som len na cestách, všetky tie nočné lety ... myslíte si, že ja som spokojný? Niekedy, áno, niekedy... Už to tiež nejde tak, ako by som chcel. Za celý minulý a tento rok až doteraz som absolvoval 132 letov, bol som len na cestách, aby som zvestoval Slovo Pánovo. A potom človek vidí, ako k Pánu nahor stúpa malý povzdych: „Pane daruj novú silu, pokiaľ ma Ty ešte na zemi potrebuješ, daruj novú silu, aby bolo Tvoje Slovo zvestované!“

Vo verši 28 čítame – a vezmite si to k srdcu, a to aj v najhlbšej bolesti, nech by čokoľvek človeka ranilo, vezmite si to k srdcu ako Slovo Pánovo:

„A vieme, že tým, ktorí milujú Boha, všetko spolu pôsobí na dobré, tým, ktorí sú povolani podľa preduloženia. Lebo ktorých predzvedel, tých aj predurčil za súpodobných obrazu Svojho Syna, aby On bol prvorodeným medzi mnohými bratmi. A ktorých predurčil, tých aj povolal, a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil.“

U Boha je už všetko v dokonalosti. Nebude to niekde v budúcnosti, u Boha sa to už stalo, všetko je dokonané, všetko je už pre nás pripravené.

Mohli by sme zájsť k ďalším biblickým miestam, ktoré hovoria o tom, že Pán odišiel pripraviť miesta a znova sa vráti, aby nás vzal domov.

A aj to môžeme stále znova zdôrazňovať: Ešte nikdy nebolo zvestované ľudu Božiemu tak mnoho Božieho Slova. Keď Pavol už vtedy povedal, že nám zvestoval celú Božiu radu [Skutky 20:27], tak on vtedy ešte nečítal to, čo bolo zjavené Jánovi na ostrove Patmos, pretože to bolo to posledné, čo sa v tom čase stalo. Čo máme však povedať my dnes, bratia a sestry? Či už je to v Starom alebo Novom zákone, v evanjeliách alebo listoch až ku knihe Zjavenia, všetko nám bolo skrže Božieho Ducha z milosti zjavené. Nie je jediný bod, pri ktorom by sme sa mohli zdržovať, ale vieme, že u Boha je všetko od vekov na veky rozhodnuté a všetkým, ktorí dnes Božie Slovo počujú a veria, tým sa Pán zjavuje. Zvestovanie je spojené s výsledkom. To som chcel predtým vlastne zdôrazniť – keď Boh niečo povedal, tak sa to stalo. Nie je ani jediné miesto, kde by Boh hovoril a potom by bolo nejasné, či sa to deje alebo nie. Nie, keď Boh povedal: „**Buď svetlo**“, tak bolo svetlo. A to je tá hlavná myšlienka v *slove* [dabar] – **príkaz** – príkaz, ktorý vedie k naplneniu – to, čo Pán vo Svojom Slove povedal, sa musí stať. Keď Pán povedal malomocnému: „**Buď čistý!**“, tak bol čistý [Matúš 8:3]. Keď povedal slepému: „**Buď vidiaci**“, tak videl [Lukáš 18:42]. Keď videl búrku a povedal: „**Stíchni!**“, tak búrka stíchla [Marka 4:39]. Povedzte mi, kde Pán niečo povedal a nestalo by sa to?!

A brat Branham potom hovorí o službe vysloveného Slova a tam bude Cirkev privedená – žeby sme boli s Bohom tak spojení, a skutočne mu tak verili a boli duchovne zavedení na takú úroveň, že opustíme vzdychanie, vojdeme do slobody Božích detí a budeme vedieť, že Ten, ktorý dielo začal, Ten aj dokoná [Filipanom 1:6] – a to sa deje dnes v našom čase.

S bolesťou hovorím ešte raz: Ak sú falšované výroky brata Branhama a to, čo povedal Pán, tak to nikto nedokáže pochopiť, nikto to nemôže zaradiť. Ten istý brat Branham sa stále znova odvolával na 1. Mojžišovu 3 a povedal, že pri Eve stačilo jedno jediné slovo, aby to prinieslo neposlušnosť a pád do hriechu, všetkých oddelilo od Boha a vydalo napospas smrti. **Jedno jediné slovo!** Ako často to zdôrazňoval! A tiež Zjavenie 22:18-19:

„Keby niekto pridal k tomu, na toho Boh pridá rân, napísaných v tejto knihe, a keby niekto odňal zo Slov knihy tohoto proroctva, tomu odníme Boh jeho diel z knihy života...“

Už som predtým s bolesťou zmienil, že je tou najväčšou katastrofou, že bolo pozmenené a skutočne sfalšované práve to hlavné poverenie. Žiadne spoločenstvo viery sa neprehrešilo tak, ako všetci tí, ktorí veria tejto falošnej verzii. A ja mám nádej, že to chápete správne. Mám to napísané vo svojej Biblii. Sem k Biblii to jednoducho patrí. Bratovi Branhamovi z toho nadprirodzeného svetla, ktoré zostúpilo dole, skutočne zaznelo: **„Tak ako Ján Krstiteľ predišiel prvému príchodu Krista, tak budeš ty poslaný so zvestou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“** Tak to prišlo z úst Toho, ktorý hovoril z nadprirodzeného svetla. Tí, ktorí to však zle vyložili, hovoria len: „Tak ako Ján Krstiteľ predišiel prvému príchodu Krista, tak predídeš ty druhému príchodu Krista.“ O zvesti už viac vôbec nie je reč. „...tak predídeš ty druhému príchodu Krista.“ A všetci ma kameňujú a všetci sú proti mne a proti nám, pretože veríme tomu, čo bolo povedané – že nie zvestovateľ, ale zvesť predíde druhému príchodu Krista.

Keď potom ešte myslím na to, že na cintoríne v Jeffersonville je obrovská pyramída a na nej je na náhrobnom kameni vytesaný ten sfalšovaný text... Ten istý sfalšovaný text je napísaný aj na dverách domu, ktorý bol postavený pre brata Branhama v Tucsone. Sfalšovaný text je dokonca uvedený aj pod fotografiou s ohnivým stĺpom! A ja mám mlčať? Nie a ešte raz nie! Sfalšovanie je sfalšovanie, podvod je podvod a pravda je pravda a Slovo Božie zostáva naveky pravdou!

Aj to sme na tomto mieste už viackrát spomenuli – bratovi Branhamovi bolo dané, aby mal evanjelizačné zhromaždenia v 12 krajinách. Ale po otvorení pečatí už žiadnu inú krajinu nenavštívil a nepodnikol žiadne medzinárodné cesty. Bratia a sestry, ale od jeho odchodu sme Božiu zvesť niesli do celého sveta a naplnilo sa, že evanjelium o kráľovstve Božom, so všetkým, čo k tomu patrí – zavolanie von, príprava, oddelenie, plná spása a plné evanjelium – je ku svedectvu kázané všetkým národom [Matúš 24:14].

Aj to sme včera večer počuli, že dokonca aj noviny v Abidjane na Pobreží Slonoviny venovali 12 strán, aby písali o tom, že prišiel nejaký apoštol, aby kázal pravú zvesť. To nie je moja ani naša zásluha, to bolo Božie večné určenie, aby Jeho ľud na celej zemi počul Jeho Slovo. Aj to sme tu už zmienili, ako to bolo v Pakistane... Je tu náš brat Nobel Gill? Tam je. Prastarý priateľ brata Michaela – a títo bratia ma sprevádzali v Pakistane. Už som vám hovoril

o tom mužovi v televízii, ktorý keď počul, že príde brat, ktorý poznal brata Branhama... aby som to skrátil – začali sme s 23 stanicami, nasledovalo 56 a teraz je to 70 staníc, ktoré každú sobotu vysielajú naše kázania, a tak dosahujeme končiny zeme.

Niečo podobné sme teraz počuli z Bulharska: Naši bratia Daniel, John a Florin boli v Bulharsku a predstavte si, že keď šéf televízie počul o Williamovi Branhamovi, povedal: „Moment, môj starý otec mi hovoril o Williamovi Branhamovi. Zavolajte toho muža, nech príde.“ A my sa do Bulharska vydáme po našej ceste na Azorské ostrovy, aby sme aj tam vydali svedectvo. Hovorím to však preto, že Boh otvára dvere, otvára srdcia, aby všetci počuli a dozvedeli sa, čo Boh pre tento čas zaslúbil. A tak sa pred našimi zrakmi plní Písmo, že všetky národy, jazyky a národnosti počujú Slovo Pánovo.

Čo povedal Boh Abrahámovi pri prvom stretnutí v 1. Mojžišovej 12:3? „...**v tebe budú požehnané všetky pokolenia zeme.**“ Sme jednoducho zo srdca vďační, že Boh naplnil Svoje zaslúbenie a poslal proroka, aby nanovo postavil na sviatnik biblické proroctvo, celé zvestovanie i slovo apoštolov, aby bol záver rovný začiatku. Aby bolo prvé a posledné kázanie v súlade, aby bol v súlade prvý a posledný krst, aby bolo jednoducho všetko privedené do súladu s Bohom a Božím Slovom. Nielen v učení, ale ty a ja, my musíme byť uvedení do súladu s Bohom a Božím Slovom. A Božia láska musí tak naplniť naše srdcia, že bude skutočne zjavené, tak ako o láske písal apoštol Ján – je to jednoducho láska, ktorú zdôraznil. Tak sa potom stane pravdou to, že sme v láske s Bohom spojení a nezvestujeme Slovo z pravdárstva a nie preto, aby sa viedli diskusie. Slovo má konečnú platnosť, o ňom netreba viac hovoriť, ale je kázané a všetci, ktorí sú z Boha, počujú.

Zhrňme, o čo sa teraz jedná. Návrat Pána je blízko. Eufkrat sa spomína v Starom a Novom zákone (Zjavenie 9 a 16) a štyria anjeli sú zviazaní pri Eufkrate (ktorý má dĺžku 2 072 km) a potom jednoducho čítame a porovnávame to s tým, čo sa teraz deje. Už som povedal, že sa nejedná len o Matúša 24 a Lukáša 21, ale aj to, čo je predpovedané v starozákonnom proroctve, kde sú zmienené národy a národnosti.

Hneď budeme končiť. Skutočne všetko je v Božom Slove napísané. V Ezechielovi 38:5-6 [podľa nem. prekladu] stojí:

„Peržan, Etiópcan a Líbyjčan sú s nimi...“

Tu sú všetky tie národy – Peržania, Etiópcania, Líbijčania, kráľ severu, ktoré budú pochodovať, a potom na záver bude pripravená

cesta kráľovi od východu. A potom tam príde tých 200 miliónov, a keď vkročia na izraelské vrchy, Boh Pán im učiní koniec. Počas ďalších siedmich rokov budú potom spratávať zbrane a všetko ostatné, čo tam bude [Ezechiel 39:9]. Boh všetko predpovedal a my máme Božiu orientáciu a podľa toho poznávame, že čas návratu Ježiša Krista sa skutočne veľmi priblížil. Čas a hodinu nevie nikto, ale Pán opakovane povedal [Lukáš 21:28]:

„A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“

Nezabudnite prosím na Rimanom 8. Tu ešte vzdycháme v stave, v ktorom sa nachádzame, a pýtame sa: „Pane, Pane, ako dlho ešte?“ My vzdycháme a celé stvorenie vzdychá s nami a čakáme na okamih, keď bude všetko nové, keď bude telo premenené pri návrate Pána. A celé stvorenie bude mať na tom podiel, potom sa budú lev a baránok spolu pásť, áno, lev bude žrať trávu. Všetko to môžeme čítať v Izaiášovi 11. Je jednoducho nádherné, že Boh nás vyvolil, oddelil, zhromaždil zo všetkých národov, jazykov a národností, zjavil celú spásnu radu, dal nám náhľad a pre všetko porozumenie a správne zaradenie. Je to mimoriadna milosť, ktorú nám Boh daroval. Nielen hovoriť o prorokovi alebo zvestovateľovi, ale zvesti správne porozumieť a niešť ju ďalej. Nech všetci slúžiaci bratia vo všetkých národoch a jazykoch Slovo Pánovo podávajú ďalej a Boh bude s nami všetkými, až prejdem od viery k realite.

Vážim si, že máme miesto, kde sa môžeme zísť, že je priamo prekladané do 12 ďalších jazykov a že všetci na každom mieste môžu počuť a mať účasť na tom, čo Boh v tomto čase koná.

„Vy môj ľud...“ [Zjavenie 18:4] Nie všetci ostatní, ale **„Vy môj ľud...“** **„...vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a Ja vás prijmem a budem vám za Otca, a budete mi za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.“** [2. Korinským 6:17-18]

Pán daruj milosť, aby to bolo pri nás naplnené, aby Pán z milosti s nami všetkými prišiel ku Svojmu právu, aby boli zavolaní tí poslední, počet bol naplnený a aby sme z milosti mohli spolu prežiť dokonanie. Jedno je isté, Pán sám povedal:

„Zhromaždite mi Mojich svätých, ktorí učinili so Mnou zmluvu pri obeti.“ [Žalm 50:5]

My sme Boží vyvolený ľud zmluvy. Boh s nami učinil závet. Toto je nový závet – „**Toto je Moja tej novej zmluvy krv.**“ [Marka 14:24]

A tak ďakujeme Bohu Pánu za to, že môžeme teraz žiť, že všetko, čo stojí napísané, správne zaradíme, a sme vďační za jedinečnú službu brata Branhama.

Chcel by som ešte na záver zopakovať, že ani ja by som nemal žiadnu zvesť, bol by som zostal tak ako všetci ostatní v slobodnom letničnom hnutí. Už okolo roku 1950 som bol žiadaný rečník a kázal som v susedných krajinách, ale potom prišiel deň, ktorý učinil Pán. Bratia a sestry, všetci by sme naďalej chodili po našich vlastných cestách, keby nám Pán nedaroval milosť, neoslovil nás, nevyvolal von a neudal nám smer, ktorým máme ísť. Preto jednoducho zo srdca ďakujem za posla, ktorého Boh poslal, aby sme túto poslednú zvesť mali a mohli ju niesť do celého sveta. „**Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom.**“ [Zjavenie 2 a 3]

Všemohúci Boh nech nám všetkým požehná z bohatstva Svojej milosti a nech aj tento deň prinesie ovocie pre večnosť. Nech dnes padnú rozhodnutia, ktoré si so sebou vezmeme do večnosti. A to správne rozhodnutie je posvätiť náš život Pánovi, Jeho nasledovať, veriť všetkému, čo On povedal, a mať účasť na tom, čo On dnes koná.

Jemu, tomu všemohúcemu Bohu, vzdávame vďaku.

Myslite na to: **Slovo** [dabar] je zároveň i príkaz a príkaz vedie k naplneniu. Boh povedal a stalo sa. Stalo sa to. Rovnako je to aj dnes. Bolo nám darované zjavené Slovo, ten svätý príkaz:

„**Vy, môj ľud, vyjdite von a potom budem vaším Bohom a vy budete Mojím ľudom!**“ To jedno jednoducho zasahuje do toho druhého.

Boh nech nám všetkým požehná a je s nami všetkými v Ježišovom svätom mene. Amen. Povstaňme a spoločne zaspievajme pieseň *Taký, aký som, tak to musí byť.*

[pieseň]

Majme naše hlavy sklonené a zotrvajme v tichej modlitbe, skúšajme sa pred Božou tvárou a poznávajme, že čas je blízko. Tak ako povedal brat Branham, smieme poznať čas, hodinu a zvesť a sme Bohu vďační za to, že s nami tak jasným a pravým spôsobom hovorí a otvára naše porozumenie pre Písmo. Ak to tak je s nami všetkými, povedzte jednoducho: Amen. Nech to počuje celý svet.

Teraz by som sa chcel opýtať, koľkí urobili svoje rozhodnutie pre Pána? Aj so všetkým vzdychaním, so všetkou núdzou, pretože náš stav nie je taký, ako by sme ho radi videli, a prechádzame skúškami. Prijmite to z ruky Pána. Celé stvorenie vzdychá, ale bude to zjavené, návrat nášho Pána je blízko pred nami. V tom okamihu bude koniec všetkej bolesti a my budeme v jednom okamihu premenení a vzatí nahor k Pánu.

Jedno je isté: Všetci, ktorí teraz počujú posledné volanie, veria v poslednú zvesť, vyjdú von, oddelia sa a nechajú sa pripraviť, tí budú patriť k tým múdрым pannám, ktoré nezostali stáť pri tom, čo Boh učinil skrze službu brata Branhama, ale ktoré dostali z milosti napojenie, ktoré skutočne zo srdca uznávajú, že Boh pôsobí aj naďalej. Boh v decembri 1965 nezomrel, vtedy Boh len vzal domov Svojho služobníka a proroka. Boh pokračuje ďalej tak, ako to vo Svojom spásnom pláne rozhodol, aby naveky zostávajúce Božie Slovo počuli všetky končiny zeme, mohli sa rozhodnúť a vrátiť sa späť k viere, ako hovorí Písmo.

Ak ešte máme núdze, choroby alebo rôzne iné veci a väzby, ktorých sa nemôžeme zbaviť, ak náš jazyk alebo náš život ešte nebol plne postavený do služby Pánovi – nech je toto ten okamih – všetci, ktorí Pána ako Spasiteľa ešte neprijali, ktorí ešte nemajú istotu spásy, istotu, že vám Boh v deň spásy pomohol, že odpustenie hriechov sa stalo začiatkom vášho života s Bohom... nie poznanie ani poučenie a všetko ostatné – to príde neskôr – ale milosť a odpustenie, zmierenie, plná spása – to nám musí byť darované.

Ak by sme ešte mali v našom strede súrodencov, ktorí ešte nemajú istotu viery, prosím zdvihnite ruky. Všetci! Vďaka buď živému Bohu! Haleluja! Haleluja! Haleluja!

Máme núdze, choroby alebo iné ťažkosti? Vy milí, Boh učinil veľké veci. Boh učinil veľké veci. Už viac nepotrebujeme zdvíhať ruky, Boh zasiahol naše srdcia, uverili sme a smieme vidieť slávu Božiu. Náš Boh je verný! Jeho Slovo je pravda! Jeho Slovo je príkaz a čo On hovorí, to sa deje! Jeho Slovo sa nikdy nevracia naspäť prázdne, ale vykonáva, k čomu bolo poslané [Izaiáš 55:11].

Nemusím sa modliť prvý, môžem sa modliť ako posledný. Zavoláme niektorých bratov, aby s nami ďakovali: brat Daniel, brat Gilbert, aj brat Jurij bude ďakovať v ruskom jazyku, áno, sme tu zhromaždení medzinárodne. Príďte, prosím, rýchlo dopredu a ďakujte Pánu. Je tu

brat Ervin z Lyonu? Príďte a ďakujte Pánu. Sme za našich bratov vďační.

[modlitby a piesne]

*Všetko nové, všetko nové,
kru Baránka ma očisťuje a tvorí všetko nové.
Všetko nové, všetko nové,
kru Baránka ma očisťuje a tvorí všetko nové.*

*Haleluja, budiž chválen. Haleluja. Amen.
Haleluja, budiž chválen. Pane, požehnaj nás.*

Amen.